

ΙΕΡΑ ΚΗΗΤΡΟΠΟΖΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΕΣΙΟΥ

ΕΥΦΗΜΙΑ ΜΕΓΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΗΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738
ΚΥΡΙΑΚΗ 11^η Ιουλίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 119

Βίος και πολιτεία της Αγίας και Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας (11 Ιουλίου)

Η Αγία Ευφημία έζησε κατά τούς χρόνους του Διοκλητιανού καί ήθλησε τό έτος 303. Κατήγετο από την Χαλκηδόνα. Ήτο θυγάτηρ του περιφανούς και πλουσίου Συγκλητικού Φιλόφρονος και της ευσεβούς και φιλοπτώχου Θεοδοσιανής. Η Αγία επαιδαγωγήθη «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» διό ηγάπησε τόν Χριστό, την παρθενίαν και την μετά ζήλου ομολογίαν του Χριστού.

Ο ανθύπατος της Ανατολής Πρίσκος έχων συγκάθεδρον τον φιλόσοφον και ιερέα του Άρεως Απελιανόν, εκήρυξε, κατά την απόφασιν και εντολήν του Διοκλητιανού, διωγμόν κατά των Χριστιανών εις την Ανατολήν. Κατά την εορτήν του ψευδώνυμου Θεού Άρεως εξήτησε άπαντες οι κάτοικοι να προσέλθουν εις την εορτήν. Όσοι δεν θα προσήρχοντο θα ετιμωρούντο με φοβερά κολαστήρια. Οι χριστιανοί καθ' ομάδας εκρύπτοντο άλλοι εις οικίας και άλλοι εις ερημικάς περιοχάς. Ή Αγία Ευφημία ηγείτο μιας τοιαύτης ομάδος στηρίζουσα τούς πιστούς διά του φλογερού λόγου της.

Συνελήφθη η Αγία μετά των τεσσαράκοντα εννέα μελών της ομάδος της. Εις την πρόσκλησιν του Πρίσκου νά θυσιάσουν εις τό είδωλον του Άρεως η Αγία και η

Φωτογραφίες και VIDEO από την πανήγυρη του Ναού μας
στην ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapostoloi.gr

ομάδα της ηρνήθησαν με τόλμη και παρρησίαν, από την απάντησίν των εθυμώθη ο Πρίσκος και έδωκεν εντολήν να δέρουν επί είκοσι ημέρας τους Αγίους και να τους φυλακίσουν. Μετά τας είκοσι ημέρας εδοκίμασε και πάλιν να πείσει τούς μάρτυρας να θυσιάσουν. Μετά την αρνησίν των, τους έδειραν τόσο, ώστε κατεπονήθησαν οι δέροντες στρατιώται. Τότε τούς λοιπούς μάρτυρας ο Πρίσκος έκλεισεν εις την φυλακήν, την δε Αγίαν προσεπάθησε να την πείσει να θυσιάσει. Μετά την άρνησίν της και την ομολογίαν της πίστεώς της εις τον Χριστόν την έβαλον εις τον τροχόν και έτσι κατεκόπτετο όλον το σώμα της Αγίας. Κατά το μαρτύριόν της η Αγία προσήυχετο διαρκώς. Μετά το πέρας της προσευχής της θαυματουργικώς ελύθη από τον τροχόν και αποκατεστάθη τέλειον και υγιές το σώμα της. Εν συνεχεία ερρίφθη η Αγία εις πυρακτωμένην κάμινον. Οι προεστώτες των υπηρετών Σωσθένης και Βίκτωρ ηρνήθησαν να ρίψουν την Αγίαν εις την κάμινον, διότι έβλεπον να ίστανται παρά το πλευρόν της Αγίας δύο φοβεροί άνδρες, οι οποίοι απειλούσαν ότι θα διασκορπίσουν το πυρ. Ο Σωσθένης και ο Βίκτωρ ομολόγησαν τον Χριστόν και εμαρτύρησαν. Προσευχηθείσα η Αγία ερρίφθη εις την κάμινον. Η φλόξ δεν ήγγισε την Αγίαν, αλλά διεσκορπίσθη έξω της καμίνου και έκαυσε πολλούς.

Ο Πρίσκος υπέβαλε την Αγίαν εις νέον μαρτύριον. Εκτύπων την Μάρτυρα με οξείς λίθους και σίδηρα αιχμηρά και έτσι κατεκόπη και κατεξεσχίσθη το σώμα της. Και πάλιν θαυματουργικώς αποκατεστάθη υγιής. Ακολουθώς ερρίφθη η Αγία εις μεγάλην δεξαμενήν, όπου ύπηρχον σαρκοβόρα θηρία της θαλάσσης. Τα θηρία όχι μόνον δεν έβλαψαν την Αγίαν, αλλά και την εβάσταζον επάνω των. Έπειτα έβαλον την Μάρτυρα εις λάκκον με σουβλιά. Και εκείθεν εξήλθεν αβλαβής. Επεχείρησεν ο Πρίσκος να πριονίσει και να καύσει την Αγίαν. Οι οδόντες εστράβωσαν και το πυρ εσβέσθη και ουδέν αυτή έπαθεν. Τέλος ερρίφθη η Μάρτυς εις θηρία, τα οποία ήλθον πλησίον της προσκυνούντα αυτήν. Επειδή η Αγία προ του μαρτυρίου αυτού ικέτευσε τον Χριστόν να την αναπαύση πλησίον Του, μία άρκτος την εδάγκωσε και ούτω παρέδωκε την αγίαν της ψυχήν εις χείρας του Νυμφίου της.

Χαίροντες οι γονείς της έθαψαν μετά πάσης τιμής το πάνσεπτόν της λείψανον εις την Χαλκηδόνα και εδόξαζαν τον Κύριον, διότι ηξιώθησαν της τιμής να έχουν την θυγατέρα των Μεγαλομάρτυρα της Εκκλησίας και πρέσβειράν των πλησίων Του.

Ο Κύριος ετίμησε την καλλίνικον παρθένον και μάρτυρα Ευφημίαν με την δωρεάν της αφθαρσίας του πολυάθλου και παρθενικού της σώματος. Εις την Χαλκηδόνα συνήλθαν οι 630 θεοφόροι Πατέρες το έτος 451 συγκροτήσαντες την Αγίαν Τετάρτην Οικουμενικήν Σύνοδον, επί των ευσεβεστάτων Βασιλέων Μαρκιανού και Πουλχερίας. Η Σύνοδος αυτή κατεδίκασε τον αιρετικόν Ευτυχή, όστις εκήρυττε την πλάνην, ότι ο Χριστός έχει μόνον μίαν φύσιν και μίαν ενέργειαν, αυτήν της Θεότητας. Οι Άγιοι Πατέρες εδογματίσαν την πίστιν της Εκκλησίας, ότι ο Χριστός έχει δύο τελείας φύσεις, θελήσεις και ενεργείας, την θείαν και την ανθρωπίνην, εις μίαν Υπόστασιν. Είναι δε ηνωμένα αι δύο φύσεις ατρέπτως, ασυγχύτως, αναλλοιώτως και αδιαιρέτως. Κατά την ανωτέρω Σύνοδον οι Όρθόδοξοι Πατέρες συνέταξαν Τόμον, ο οποίος περιείχε την πίστιν την αληθή, την οποίαν πάντοτε επίστευε και εκήρυττεν η Έκκλησία του Χριστού. Επίσης οι αιρετικοί Μονοφυσίται συνέταξαν ίδιον τόμον, που περιείχε τας πλάνας των.

Τότε ομοφώνως ορθόδοξοι και αιρετικοί απεφάσισαν να τεθούν και τα δύο κείμενα επί του στήθους της Αγίας Ευφημίας και ανοίξαντες την λειψανοθήκηνη έπραξαν ούτως και εσφράγισαν πάλιν ταύτην. Ότε δε ήνοιξαν την θήκηνη, εύρον τον Τόμον των Ορθοδόξων εις τας χείρας αυτής και των αιρετικών Μονοφυσιτών το κείμενον εις τους πόδας αυτής. Έτσι η Μεγαλομάρτυς Ευφημία με το έξαισιον αυτό θαύμα επεκύρωσε και υπέγραψε τον ορθόδοξον Τόμον και διεσάλπισε το Χριστολογικόν δόγμα περί των δύο φύσεων του Χριστού μας εις τα πέρατα της οικουμένης και απέδειξε την διδασκαλίαν του Ευτυχούς και των οπαδών του Μονοφυσιτών ως σατανικήν πλάνην.

Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη θεσσαλονικη
Αρχιμ. Νικοδήμου Γ. Αεράκη Ιεροκήρυκος

Η θεραπεία των δύο τυφλών (2 Ματθαίου)

Τυφλοί και οι δύο. Έτρεχαν ξοπίσω Του, αδέξια οπωσδήποτε, μα με σφοδρό πόθο.

Πίστευαν!

Ήταν σίγουροι ότι κοντά Του θα έβρισκαν γιατρεία, θα γινόταν θαύμα, θα έβλεπαν!

Στο δρόμο, ψάχνοντας στα σκοτεινά, σκοντάφτοντας, ρωτώντας... δεν Τον πρόλαβαν. Χτύπησαν αδίστακτα την πόρτα του σπιτιού, όπου Εκείνος μπήκε.

- «Πιστεύετε ότι δύναμαι τούτο ποιήσαι;», τους ρωτά ο Κύριος – δεν είναι υπόθεση μικρή να ξαναβρεί κανείς το φως!... -, πιστεύετε ότι μπορώ να σας το κάνω;

- «Ναι, Κύριε!», απαντούν εκείνοι αμέσως. Ζωηρά! Λακωνικά! Ολόψυχα.

Τότε ο Χριστός μας «ήψατο των οφθαλμών αυτών», ακούμπησε τα Πανάγια Χέρια Του στα μάτια τους και είπε: «κατά την πίστιν υμών γενηθήτω υμίν». Ας γίνει, λοιπόν, σε σας σύμφωνα με την πίστη σας! Ό,τι πιστεύετε, αυτό θα γίνει!

«Και ανεώχθησαν αυτών οι οφθαλμοί». Άνοιξαν αμέσως, καθαρά, ζωηρά, ολοφώτεινα τα σβησμένα μάτια.

* * *

«Κατά την πίστιν υμών γενηθήτω υμίν»

Θα μπορούσε να πει ο Κύριος. «Κατά την επιθυμίαν ή τον πόθον υμών γενηθήτω». Θα μπορούσε ακόμη να δώσει απλή εντολή «θέλω, αναβλέψατε» (Ματθ. η' 3). Αλλά δεν το κάνει. Στην περίπτωση αυτή κρίνει ως Πάνσοφος ότι πρέπει να φανεί η δυνατή πίστη των τυφλών και να διδάξει τους χλιαρούς και νωθρούς Ιουδαίους. Συνάμα αποκαλύπτει διακριτικά τι δύναμη διαθέτει ο Ίδιος. Να διαβάξει τις καρδιές.

Βέβαια, και συνδουλιζει, θέτει σε κίνηση την πίστη των τυφλών. Είναι σαν να τους λέει· «Να, σας προσφέρω απλόχερα τη θείκη ευλογία. Κάτι θα γίνει. Αλλά τι ακριβώς; Από σας εξαρτάται. Από τη μικρή ή τη μεγάλη φλόγα της καρδιάς σας. Κι ίσως και τίποτε να μη γίνει, αν η πίστη σας φανεί ανεπαρκής.

Αν, όπως το ομολογείτε, πιστεύετε ακράδαντα, θα πλημμυρίσετε με φως. Αν η πίστη σας τρεμοπαίζει, θα δείτε θαμπά, θολά, «ανθρώπους ως δένδρα

περιπατούντας» (Μαρκ. η' 24). Κι αν η πίστη σας πάει να σβήσει, θα μείνετε όπως είστε, τυφλοί, αθεράπευτοι, χωρίς ωφέλεια από τη βοήθειά μου.

Κι αυτό έγινε αργότερα στη Ναζαρέτ, όπου πολύ λίγα θαύματα «μπόρεσε» να κάνει «διά την απιστίαν αυτών» (Ματθ. ιγ' 58).

Η κρύα και σκληρή καρδιά του κόσμου εμπόδιζε τη Χάρη Του να δράσει...

Όπως κι ακόμη πιο ύστερα, όταν ο πατέρας του δαιμονισμένου νέου εκλιπαρούσε για τη θεραπεία του παιδιού του λέγοντας «εί τι δύνασαι, βοήθησον», αν κάτι μπορείς να κάνεις..., ο Κύριος τού απάντησε· «Ει δύνασαι πιστεύσαι». Αυτό εξέτασε καλύτερα, αν εσύ μπορείς να πιστέψεις. Γιατί εκεί «σκαλώνει» το ζήτημά σου (Μαρκ. θ' 23).

* * *

Το δίδαγμα είναι ξεκάθαρο. Για να πραγματοποιηθεί κάποιο θαύμα στη ζωή μας, οπωσδήποτε πρέπει να ευδοκήσει ο Άγιος Θεός και να μας χορηγήσει έλεος, την παντουργό θεία Χάρη. Ωστόσο, κάτι μικρό αλλά κρίσιμο, είναι ανάγκη να καταθέσουμε κι εμείς. Την πίστη μας! Αγνή, άδολη, καθαρή, δυνατή, ζώσα!

Παραπονιούνται ορισμένοι· «Προσευχήθηκα επανειλημμένα για το πρόβλημά μου, αλλά τίποτε δεν άλλαξε. Γιατί τάχα; Δε με ακούει ο Θεός; Ή μήπως δε θέλει να μου κάνει ένα θαύμα;»...

Ερεύνησε μέσα σου πρώτα-πρώτα και σφυγγομέτρησε την πίστη σου. Γιατί απ' της καρδιάς σου τους παλμούς εξαρτώνται όλα. Αν μίλησες στον πανάγαθο Πατέρα σου αληθινά, θερμά, ολόψυχα, θα σου έχει Εκείνος απαντήσει. Ίσως δίνοντας άλλη έκβαση –καλύτερη– από εκείνη που εσύ προσμένεις. Ίσως παρέχοντάς σου άλλα αγαθά, πνευματικά, ώστε ν' ανταπεξέλθεις στη δοκιμασία, με άφθονη της ψυχής γαλήνη, αισιοδοξία, δύναμη, σοφία, ουράνια χάρη κι ευφροσύνη. Ανάλογα με τη δύναμη της πίστεώς σου θα είναι και η απάντηση στην προσευχή σου δυνατή, ευκρινής.

«Δεν ένιωσα», ομολογούν με πόνο άλλοι, «την Ιερή Εξομολόγηση, τη Θεία Κοινωνία, να με συγκλονίζει, να με ξανακαινουργώνει». Αλλά με ποια πίστη πήγες; Αυτό είναι το κείμενο ερώτημα. Η προϋπόθεση για να αισθανθείς το θαύμα, κάτι τελείως καινούργιο και ουράνιο, που το απολαμβάνουν άλλοι, είναι σαφής. Προσπάθησε, λοιπόν, ξανά! Με πίστη!

Και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, που τόσοι θα προστρέξουν στα ιερά προσκνήματα και τα θαυματουργά εικονίσματα της Παναγίας, πόσοι νομίζετε θα γευθούν τη Χάρη Της, ποιοι θα ευεργετηθούν, θα πλημμυρίσουν από θεία ευλογία; Όσοι ακράδαντα κι ένθερμα πιστεύουν! Όσοι γνωρίζουν καλά πού προστρέχουν, όσοι αναγνωρίζουν και τιμούν και προσκυνούν την άσπιλη αγνότητα και την ασύλληπτη αγιότητά Της, όσοι την πλησιάζουν με αφοσίωση, σαν παιδί τη μάνα, όσοι προσπαθούν φιλότιμα ν' ακολουθήσουν το μοναδικό παράδειγμά Της, να Της μοιάζουν.

«Κατά την πίστιν ημών». Ανάλογα με την πίστη μας έρχεται πάντοτε το θαύμα!